

Дамян Дамянов

Ти имаш своя дом, ти имаш
своя труд

Ти имаш своя дом, ти имаш своя труд.
И радост, и злина отгоре им надвисли.
Остава ти едно: в огромния им студ
Самата топлина от тях да си измислиш.
Да си измислиш жар за всеки мраз суров.
Да си измислиш хлад за всяка адска жега.
Измислена лъжа да наречеш любов.
Да си измислиш свят и свят да влизаш в него.
Измисляй всичко, но досещай се все пак,
На грижите дори под смазващото бreme,
За онова едно – в света реален как,
Тъй както жив гориш, да светиш и след време.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8061>]